

26.05.2018

Маколи мардумӣ «Илочи вокеа пеш аз вукӯъ» махсули тачрибаи хазорсолаи инсонист ва он талкин мекунад, ки пеш аз сар задани мусибату бадбахтӣ илочашро бояд чуст ва дуруст тасмимгирӣ кард. Мардуми тоҷик ва махсусан, кишри зиёиёни ватанӣ, ки аксаран, охири солҳои ҳаштод ва аввали навадуми асри гузашта ҳолати бетарафӣ ва бетафовутиро аз сар мегузарониданд, бар асари ноилочӣ ва ё чустӯчӯ накардани илоч ба вартаи ҷанги шаҳрвандӣ гирифтдор шуданд. Маҳз дар ҳамаи замон ба қавли мардумӣ амал мебоист кард ва «илочи воқеаро пеш аз вукӯъ» мебоист дарёфт. Аммо, ҷуноне ки мушоҳида кардем, ҷомеа дар ҷустӯҷӯи илоч беҳавсалагӣ кард ва мушкил андар мушкил фарогири ҷомеа гардид. Давоми қисса медонем, ки ба ҷӣ анҷомид - ҷанги шаҳрвандӣ сар зада, боиси ҳалоқи зиёда аз 150 ҳазор нафар ва таҳриби маданият ва иқтисоду иҷтимоӣ гардид. Мусибат ва бадбахтиро, ки сари мардум дар он солҳо мисоли сели борон рехт, қабл аз ҳама, ба фаъолияти риёкорона ва худпарастонаи ТТЭ ХНИТ бастагӣ дошт.

ТТЭ ХНИТ, ки дар вақташ ва ҳама имрӯз на танҳо барои кишвари мо, балки барои минтақа дардсоз буда ва ҳафт, ба унвони мучрии асосии сценарияи ҷанги шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон шинохта мешавад. Сценариянависон ва барномасозони ТТЭ ХНИТ барои нуфузманд шудани кишри рӯҳонияти наҳзатӣ дар минтақа сармоягузорию ҳуб кардаанд ва риҷаҳои иҷтимоиро ба даст наҳзат вогузошанд. Роҳи аз ҳама мусоид дар бозихои геополитикӣ террори динӣ-мазҳабӣ аст ва аз ин абзори ҳуби сиёсӣ дар қаламрави Тоҷикистон дар солҳои навадуми асри гузашта ва сёе истифода бурда шуд.

Терроризми динӣ-мазҳабӣ ҳашиктарин наҳи терроризми байналмилалӣ аст. Он дар шакли раванӣ ва ҷисмӣ-физикӣ зуҳур мекунад. Бар ин асос, инсонӣ боварманд ва гайрибоварманд аз назари фикрӣ ва физикӣ террор мешавад. Тавассӯти афқандани ҳарос ва парокандани он дар миёни ҷомеа авомуннос ё ба истилоҳи сиёсӣ, «толпа» таҳти тасаллут қарор мегирад ва аз тариқи фишорҳои раванӣ, ахлоқӣ, фикрӣ, олотӣ назорат мешавад. ТТЭ ХНИТ ва дастандарқорони он маҳз ҳамаи ҳадаф – тасаллӯти қомили авомуннос ва фарҳангиёноро меҳвари қор қарор дода, дар ин замина даҳ соли охир амалиёти густурдаи идеологӣ бурданд. Сӯйистиқода аз манобеи исломӣ – Қуръон, ҳадис ва суннат ва дар айни замон ба торҳои нозуқи эҳсосӣ мазҳабии мардуми сода ва зӯдбовари тоҷик ноҳун задан стратегия ва тактикаҳои ТТЭ ХНИТ буда ва имрӯз ҳама аз

ин политехнология васеъ истифода мебаранд.

Натиҷаи фаъолияти ду дахсолаи нахзатӣ мазхабзадагӣ ва хурофишавии чомеаи тоҷик буд, ки паёмадҳои аввалиашро охири солҳои ҳаштод ва ибтидои солҳои навадуми асри бист бо ҷашми сар дидем. Аммо ТТЭ ХНИТ аз он мочарочӯӣ сер, ки нашуд, нашуд. Ҷун дар тахтушуур ба кудрат ва салтанати беҳудуди исломӣ хавасманд аст ва ин «хавас»-ро то охири умр дунбол мекунад.

Дар қолаби бозихои пуштипардагии кудратҳо барномаи ба истилоҳ ТТЭ ХНИТ ҷо гирифтааст ва аз он ҳамеша истифода мешавад. Террористӣ ҳондани ХНИТ барои иддае аз кишварҳо ва давлатҳо ба манфиати қорашон ва стратегиашон нест, бинобар ин, аз қабули он имтиноъ меварзанд. Гузашта аз ин, барои террористи нахзатӣ миллияту халқият бегона аст, танҳо аз идеали худ, ки бар пояи ҷаҳли мураккаби асримиёнагӣ устувор шудааст, меандешад, хуфтухез мекунад, меошомад, меҷӯрад ва ниҳоят, меҷӯшад. Муносибати бетарафона ва бемулохизакорона баъзе кишварҳои аврупоӣ бо терроризми исломӣ ба он натиҷа расид, ки дар Аврупо амалҳои террористии гурӯҳҳои ифротгароӣ исломӣ тез-тез сурат мегиранд ва домани худро густардатар мекунанд.

Масъалаи пазируфтани ТТЭ ХНИТ ба сифати созмони террористӣ аз тарафи кишварҳои минтақа ва ҷаҳон масъалае нест, ки аз он тавон хангома сохт. Тасмим бар уҳдаи давлату кишвархост, он ба давлат ва Ҳукумати Тоҷикистон дахл надорад ва давлат ҳеҷ гоҳ ба хотири он ки кишваре нахзатро террористӣ эътироф кунад, пофишорӣ наменаояд. Бигзор давлатҳо худ дар ин амр тасмим бигиранд. Аз тасмими давлатҳое, ки муаллифи матлаб овардааст, моҳият ва зухуроти ТТЭ ХНИТ иваз намешавад. ТТЭ ХНИТ ва роҳбари фирории он танҳо пӯшашро иваз мекунад, ин ҳам ба умеди дарёфти маболиғи зарурӣ ва пуштибонии сиёсӣ.

Дар тафовут аз дигар созмонҳои террористии динӣ, ки ҳадафи тамомиятоҳиро рӯйирост дунбол мекунанд, ТТЭ ХНИТ ва махсусан, М. Кабирӣ роҳи дигари муборизаро пайгирӣ менаояд. Ин роҳ бар асоси рӯпӯш намудани аҳдофи пуштипардагии нахзатӣ паймуда мешавад ва зоҳиран Кабирӣ, ки бар тан либоси аврупоӣ дорад, забони англисиро балад аст, истилохоти маъмулу гулзанандаи либерализм, демократия, парламентаризм ва амсоли инҳоро дар нутқу суҳанронихоҷаш васеъ истифода мебарад, миёни баъзе созмонҳои байналхалқӣ ҷаҳраномаӣ қарда, ба ин васила дар чомеаи маданӣ ва сиёсии ғарбӣ барои худ ва ҳизби султахоҳаш имичи сиёсӣ дуруст мекунад. Муқолимот, гуфтугӯ, мусоҳибот, музокирот ва суҳанронихои Кабирӣ дар Аврупо ба ҳукми анъана даромадааст ва аз тариқи ин усули сиёсӣ ӯ мавқеияти худро устувор мекунад, вале аз мусоҳибаи ахири роҳбари нахзатӣ пайдост, ки найрангҳои Кабирӣ барои чомеаи

аврупойӣ ошкор шуда истодаанд ва тадричан парда аз рӯйи фиреби нахзатӣ бардошта мешавад. Пай дар пай амалӣ нашудани нақша ва барномаҳои нахзатӣ гувоҳи он аст, ки ТТЭ ХНИТ дар арсаи минтақавӣ обрӯ ва нуфуз надорад ва мардуми тоҷик аз барномаи фиребои нахзатӣ огоҳ шуда, аз шахсиятҳои «назаррабо»-и ХНИТ-ӣ, махсусан Кабирӣ имтиноъ меварзанд. Чун медонанд, ки ХНИТ чӣ барномаест ва чӣ аҳдофиро дунбол мекунад?

Дар маҷмӯъ, стратегияи асосии нахзатӣ – касби кудрат ва барпо доштани салтанати исломӣ дар Тоҷикистон буда, тавассути раванди тактиқӣ -- дарёфти маблағ, тавсеа додани нуфуз, сохтани тавтеа ва дасисаҳо ва парокандани онҳо, игвогарии матбуотӣ ва интернетӣ, ночур сохтани авзоъ дар минтақа аҳдофи стратегиашро роҳандозӣ менамояд.

Фаридун Ориёӣ